

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermino Comiti. 242.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

prorogarit, qui multis mortibus iam pridē dignus eras: verūm ob ipsius misericordiā ad hoc vsque ætatis, pœnitentiæ ac resipiscentiæ causa, seruatus es.

Synefio. 241.

Quod scire aues, breue est, at certūm tamen. Si Deus sui semper similis est, nec quicquam vnquā ipsi accedit, Pater semper sic necesse est. Quod si semper Pater est, sequitur vt filium quoque semper habuerit. Ex quo conficitur, cum eandem cum Patre æternitatem habere.

Hermino Comiti. 242.

Et si de Montani blasphemia nunquam ad hunc vsque diem quicquam, vt scribis, audieras: tamen ea vetus & longa est, atque ingentem putredinē ac labem & perniciem conflauit: opus est autem eam effuso cursu fugere atque amoliri, vt quæ tantum animæ detrimentū procreare queat, quantum ipse erroris artifex inuenit. Pīstigijs enim, & puerorum cædibus, atque adulterijs, & simulachrorum cultibus constat, atque à sœuis dæmonibus compingitur: cuius qui particeps est, illis confestim expletur.

Eidem. 243.

Prolixam quidem orationem impietatis declaratio requirit. Vt autem paucis rem complectar, Spiritum Sanctum de medio tollere student, eum haudquaquā in die Pētecostes ad sacrosanctos Apostolos venisse asserentes, verūm longo post tempore Montani opera datum esse, hominis qui nil quidem graue, vt ipsi contendunt, admiserit, at reuera in adulterio perspicuē deprehēsus sit, atque hoc præclaro facinore diuinum prospectum ipsius fidei creditum esse affirmet.

Eidem. 244.

Nihil eos, qui sanis decretis animum

πολλῶν ἰδὴ ἄξιον ὄντα θανάτου καὶ
πρὸς πλείονος ἡρώδου, δι' ἐπαλλαγ-
χνίαν δὲ αὐτῶν φυλαχθέντα εἰς τὸ πο-
ηλικίας πρὸς μεταγ' ὡσι καὶ ἡμῶν.

Συνεσίῳ. σμζ.

Ὁ βέβαιον μαθεῖν οὐ τομὴν ἔστιν, ἀλλ'
ἴσως ἀσφαλές, εἰ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχει
θεός, εἰ μηδὲν πρὸς κτῆται ποτε, αἰεὶ
ἔστι καὶ πατήρ. εἰ δὲ αἰεὶ ἔστι πατήρ, αἰεὶ
ἔχει τὸν υἱόν. συναΐδιος ἄρα ὁ υἱὸς τῷ
πατρί.

Ερμίνῳ κόμμη. σμδ.

Εἰ καὶ σοὶ ἀνίκος ἦν μέγρι δῦρο,
ὡς ἔγραψας, ἡ Μονταίου ἐλασφη-
μία. ἀλλ' ἀρχαία ἔστι καὶ μακρὰ, ση-
πεδὸνα πολλήν, ἐρασμδὴν καὶ λώ-
βην καὶ λύμην. ἀεὶ δὲ πρὸς τὸ πᾶν
αὐτῶν καὶ φεύγειν καὶ ἀποπέμπεσθαι.
ποσαύτῳ πικτεν βλάβην τῇ ψυχῇ
διωαμένην, ὅση αὐτὸς εὐ, εἰ τῆς πλά-
νης τεχνίτης. μαγχαίαις γὰρ καὶ
παιδοκτοίαις, μοιχέαις τε καὶ εἰδω-
λολατρείαις συνήθεται. καὶ δάμοσι
χαλεπῶς συγκρετῆται, ἡς ὁ μετέχων
σφηνῶν εὐθύς ἀναπύμπλαται.

Τῷ αὐτῷ. σμγ.

Πολλὴς μὲν δέεται μακρηροίας ἡ
παράστασις τῆς διουσεβείας, ὡς ἐν
σωτῶμα δὲ φράσαι, ἀνελεῖν ἀπεδά-
ξαι τὸ πᾶν ἀνάγει πνεῦμα. Ὅχι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς ἔπιφοιτῆσαι
τῶ πο τοῖς ἱεροῖς λέγοιτες ἀποστόλοις,
ἀλλ' ἐς ὑπερον μακρῶ, Μοντανίου ἀφα-
κοσῶτος δεδῶσται, ἀνθρώπου ἐδ' ἐν
μὲν βαρὺ, ὡς ἔποι φασί, ἡεωραχί-
τες, μοιχῶ δὲ φανεράς ἐαλωκίτος. καὶ
τῷ χατορθώματι τῶτω λευφάνειας
λέγοιτος πέπις εὐαδῶ.

Τῷ αὐτῷ. σμδ.

Οὐδὲν ὀνίησινησεία τοὺς ὑγιέπμη
πρὸς.